

2. Врублевская, О.В. «Языковая мода в эргономии как социолингвистическая проблема / О.В. Врублевская // Известия Волгоградского государственного педагогического университета. Сер. «Филологические науки». – 2014. – №5 (90). – С 45–48.
3. Романова, Т.П. Проблемы современной эргонимии / Т.П. Романова // Вестник Самарского гос. ун-та. Сер. «Филология». – 1998. – №1. – С. 82–90.
4. Романова, Т.П. Система способов словообразования рекламных собственных имен / Т.П. Романова // Вестник Самарского гос. ун-та. – 2007. – №5/2 (55). – С. 204–214.
5. Крюкова, И.В. Рекламное имя: от изобретения до прецедентности: монография / И.В. Крюкова. – Волгоград: Перемена, 2004. – 288 с.
6. Подольская, Н.В. Словарь русской ономастической терминологии / Н.В. Подольская. – 2-е изд., перераб. и доп. – М.: Наука, 1988. – 192 с.
7. Шмелева, Т.В. Ономастикон российского города / Т.В. Шмелева // Lambert Academic Publishing, 2014. – 137 с.

Г.К. Семянькова

Віцебскі дзяржаўны ўніверсітэт імя П.М. Машэрава
e-mail: galina.semenkova@mail.ru

УДК 811.161.3'367.622.12'286

РЭГІЯНАЛЬНЫЯ ФРАЗЕАЛАГІЗМЫ З КАМПАНЕНТАМ-ОНИМАМ: СКЛАД, СЕМАНТЫКА, УТВАРЭННЕ

Ключавыя словы: *фразеалагізм, рэгіянальны фразеалагізм, антрапонім, онім, кінонім.*

*У артыкуле ўпершыню даследуюцца рэгіянальныя фразеалагізмы, што бы-
туюць на тэрыторыі Віцебскай вобласці і маюць у сваёй структуры кампанент-
онім (уласнае асабовае імя, прозвішча, мянушку чалавека або свойскай жывёлы):
вызначаецца склад, семантыка, утварэнне ўстойлівых выразаў.*

Н.К. Semiankova

Vitebsk State University named after P.M. Masherov

REGIONAL PHRASEOLOGICAL UNITS WITH THE ONYM COMPONENT: COMPOSITION, SEMANTICS, EDUCATION

Key words: *phraseology, regional phraseology, anthroponym, onym, kinonym.*

*The article for the first time examines regional phraseological units that exist on the
territory of the Vitebsk region and have in their structure a component-onym (own
personal name, surname, nickname of a person or pet): the composition, semantics, and
formation of stable expressions are determined.*

Роля асабовых імён у штодзённых зносінах і ва ўстойлівых выразах (фразеалагізмах, прыказках, прымаўках) адрозніваецца. У жыцці онімы выконваюць назывную, ідэнтыфікацыйную, характарыстычную (мянушкі людзей) функцыі. Ва ўстойлівых выразах адсутнічае сувязь імені з канкрэтнай асобай ці аб'ектам, імя мае дачыненне да любога чалавека, таму носіць абагульняльны характар, набліжаецца да агульнага.

У фразеалагізмах у сціслай вобразнай форме адлюстраваны вопыт мінулых пакаленняў беларускага народа, яго ўяўленне пра свет, матэрыяльныя і духоўныя

каштоўнасці. Ва ўстойлівых адзінках закадзіравана інфармацыя пра пэўныя гістарычныя падзеі, звесткі з жыцця народа і асобных яго прадстаўнікоў, практычны вопыт, правілы паводзін, моўны этыкет і інш.

Мэта артыкула – выяўленне і аналіз складу, семантыкі, асаблівасцяў утварэння рэгіянальных фразеалагізмаў, што бытуюць на тэрыторыі Віцебскай вобласці. Актуальнасць артыкула заключаецца ў тым, што ў ім уводзіцца ў навуковы ўжытак нікім раней не даследаваны матэрыял, у асобных выпадках ўстанаўліваецца сувязь паміж фразеалагізмам і падзеямі, якія леглі ў яго аснову.

Фактычным матэрыялам для даследавання паслужылі дыялектныя фразеалагізмы (каля 200 адзінак), сабраныя на працягу 2021–2023 гг. шляхам апытання мясцовых сельскіх жыхароў Віцебскай вобласці. Усе прыведзеныя ў артыкуле ўстойлівыя выразы не фіксуюцца ў “Фразеалагічным слоўніку беларускай мовы” І.Я. Лепешава [6; 7] ці прыводзяцца ў ім з іншым значэннем або складам кампанентаў.

Уласныя імёны, што ўваходзяць у склад дыялектных фразеалагічных адзінак, суадносяцца з рознымі класамі анамастычнай лексікі. У сабраным матэрыяле найбольшая частка онімаў – антрапанімныя адзінкі (уласныя асабовыя імёны, прозвішчы, мянушкі людзей). Выяўлена два фразеалагізмы, што ўтрымліваюць у складзе кінонімы – мянушкі сабак.

Сярод антрапаніменных найменняў у складзе рэгіянальнай фразеалогіі пераважаюць уласныя асабовыя імёны ў дэмінітыўнай форме. Разгледзім асобныя прыклады:

даваркаваўся збянтэжаны Саўка – выраз ужываецца ў дачыненні да чалавека, які пасварыўся з кімсьці і таму не можа мець з ім зносін: *Ну, што, даваркаваўся збянтэжаны Саўка, а цяпер з якімі вачыма пойдзеш прасіць у Андрэя пілу?* (вёска Сталюгі, Лепельскі раён);

месці языком як Анюта венікам ‘гаварыць упустую, пустасловіць’: *Нешта ты, кума, мяцеш языком як Анюта венікам. Раскажы лепш, калі сына жэніш* (вёска Янкавічы, Расонскі раён).

Апошні з прыведзеных прыкладаў ілюструе працэс пашырэння складу фразеалагічнай адзінкі ў дыялектнай мове. Так, у “Фразеалагічным слоўніку беларускай мовы” І.Я. Лепешава з тым жа значэннем прыводзяцца фразеалагізмы *малоць языком (языкамі), мянціць языком, трапаць языком, часаць язык (языком)* [7, 16].

Акрамя гэтага, рэгіянальны выраз *месці языком як Анюта венікам* адрозніваецца ад зафіксаваных у слоўніку дзеяслоўным кампанентам (*месці – малоць, мянціць, трапаць, часаць*), што дазваляе кваліфікаваць яго як камбінаваны да літаратурнага варыянт, які сумяшчае ў сабе прыметы канструкцыйна-колькаснага і лексічнага варыянтаў [10, 13].

Да лексічных варыянтаў намі аднесены таксама дыялектны фразеалагізм **(зарабіць) як Саўка на мыле** ‘зусім нічога, ніколькі’: *Потым будзеш гаварыць, як разліцацца з табой, а то, можа, заробіш як Саўка на мыле* (вёска Сталюгі, Лепельскі раён). Ад агульнавядомага выразу (зарабіць, выручыць, выгадаць і пад.) як *Заблоцкі на мыле* ‘зусім нічога, ніколькі ці амаль нічога, амаль ніколькі не (зарабіць і пад.)’ [7, 383] ён адрозніваецца антрапанімнай адзінкай (у дыялектным варыянце – уласнае асабовае мужчынскае імя ў дэмінітыўнай форме (*Саўка*), у літаратурным – прозвішча асобы). Па легендзе купец Заблоцкі, каб не плаціць пошліны, вырашыў правезці мыла, вымененае за мяжой на жыта, кантрабандай. Для гэтага ён схаваў мыла на дне судна, дзе яно размокла. У выніку купец аказаўся ў пройгрышы, бо застаўся без даходу [9, 52].

Прычыну замены кампанента *Заблоцкі* на *Саўка* ў народным маўленні, відаць, можна растлумачыць стратай сувязі ўстойлівага звароту з рэальнай асобай (*Заблоцкім*) і падзеямі, што пакладзены ў аснову фразеалагізма, незразумеласцю для носьбітаў мовы кампанента-прозвішча.

Даследчыкі звяртаюць увагу на тое, што пры фразеаўтварэнні адбываюцца працэсы дэсемантызацыі і апелятывізацыі ўласных імён: онім страчвае семантыку і пераходзіць з уласнага імені ў агульнае [10, 8]. Думаецца, што выраз як *Саўка на мыле* з'яўляецца яркім пацверджаннем гэтых працэсаў.

У гаворках жыхароў Віцебшчыны фразеалагічны выраз *лёгкі Савачка* 'нахабны чалавек, што прыходзіць на ўсё гатовае': *З'явіўся, як лёгкі Савачка, а свайго на стол не паставіў, прывык за чужым жыць* (вёска Слідцы, Чашніцкі раён) набывае іншае, чым вядома носьбітам мовы і засведчана ў фразеаграфічных працах, значэнне – 'чалавек, які лёгка дае абяцанні і не выконвае іх' [10, 8]. Па гэтай прычыне лічым мэтазгодным разглядаць яго як семантычны варыянт да літаратурнага фразеалагізма.

Прыкладам выкарыстання дэмініutyўнай формы жаночага імені з'яўляецца рэгіянальны фразеалагізм *як у Бэркі на заводзе*, які абазначае 'многа' і ўжываецца ў сітуацыі, калі неабходна падкрэсліць шматлікасць, неадкладнасць, абавязковасць спраў, якія трэба выканаць на працягу дня: *Некалі доўга стаяць і гаварыць, сёння работы як у Бэркі на заводзе* (вёска Вугальнікі і суседнія вёскі, Міёрскі раён). Адносна паходжання прыведзенага фразеалагізма вядома наступнае: мясцовая жыхарка падчас Вялікай Айчыннай вайны была на прымусовых работах у Германіі, працавала на прадпрыемстве ў нямецкай сям'і. *Бэрка* – імя гаспадыні, якая кіравала гэтым прадпрыемствам.

У складзе рэгіянальнай фразеалогіі ўжываюцца гіпакарыстычныя імёны, утвораныя шляхам скарачэння поўных форм уласных імён. Так, ва ўстойлівым выразе *як Федзя з батонамі* 'вельмі сумны, без настрою, апанаваны змрочнымі думкамі': *Во, адправіла ўнучку ў горад. Іду дадому як Федзя з батонамі. Калі яшчэ пабачымся? Можна, толькі на канікулы да мяне прыедзе...* (вёска Пугляі, Аршанскі раён) ужыта гіпакарыстычная форма *Федзя* поўнага імені *Фёдар*.

Вядома, што ў мове выкарыстоўваецца падобны па структуры фразеалагізм з іншым, чым у прыведзеным вышэй прыкладзе, уласным імем і значэннем – *Алёша з батонамі* 'някемлівы, няўмелы чалавек, недарэка ці разявака' [2, 76].

Вызначальна, што з усіх уласных асабовых імён, якія ўжываюцца ў зафіксаваных намі рэгіянальных фразеалагізмах, найбольшай актыўнасцю валодае антрапонім *Саўка* – дэмініutyўная, або памяншальна-ласкальная, форма мужчынскіх кананічных імён *Савва* або *Савел*, *Савелій*.

Адзначым, што гэтае імя даволі часта сустракаецца не толькі ў рэгіянальных, але і ў літаратурных фразеалагізмах, зафіксаваных у лексікаграфічных працах (*на Саўку і шапка* 'кожны атрымлівае тое, чаго ён заслугоўвае, чаго ён варты, што адпавядае яго становішчу'), у прыказках і прымаўках (*Хіцёр Зміцёр, але і Саўка не дурак* [10, 15]; *Атаўка – сёну прыбаўка, не ўмеў касіць Саўка; На воўка толькі слава, а авец цягае Сава; На воўка памоўка, а Саўка авечкі крадзе; Не меў Саўка клопату, дык жонку ўзяў*).

У даследаваным намі фактычным матэрыяле назіраюцца адзінкавыя выпадкі, калі ў якасці антрапанімнай адзінкі ў складзе фразеалагізма ўжываецца прозвішча і мянушка: *як Будрэвіч з Будрэвічыхай* 'разам, неразлучна': *Сяргей з Ірынай ходзяць усюды як Будрэвіч з Будрэвічыхай – і ў магазін, і ў крыніцу, і на рэчку, і ў лес. Нават на двары разам: ён капцільню распальвае, а яна побач рыбу чысціць*

(вёскі Быкаўшчына, Галубічы, Ураджайная, Вялікія Давыдкі і іншыя, Глыбоцкі раён). Рэспандэнты ўспамінаюць, што ў 1950-х гг. у вёсцы Ураджайная жыў чалавек з прозвішчам Будрэвіч, які заўсёды і ўсюды быў (хадзіў, працаваў) разам са сваёй жонкай. Вядома таксама, што гэтыя людзі перамяшчаліся з вёскі ў вёску як жабракі. Сёння ўстойлівы выраз як *Будрэвіч з Будрэвічыхай* выкарыстоўваецца ў маўленні жыхароў многіх населеных пунктаў Галубіцкага сельсавета Глыбоцкага раёна.

У прыведзеным фразеалагізме назіраецца распаўсюджаная ў беларускай антрапанімай сістэме з'ява ўтварэння наймення жанчыны (*Будрэвічыха*) ад наймення мужа (*Будрэвіч*).

Вядома, што пры ўтварэнні андронімаў часта выкарыстоўваецца суфікс *-іх/-ых-*: *Пеціха* 'жонка Пеці', *Сеньчыха* 'жонка Сенькі', *Лявоніха*, *Барысіха*, *Ніканорыха*, *Льюшчыха*, *Валянцініха*, *Ніканіха*, *Дзёмчыха*.

Суфікс *-іх/-ых-* з'яўляецца настолькі актыўным пры называнні жанчын, што пры яго дапамозе ўтвараюцца мянушкі не толькі ад імён, а і ад прозвішчаў (што мы і назіраем у прыведзеным вышэй фразеалагізме, а таксама ў мянушках *Фраліха* – ад прозвішча *Фралоў*, *Ляўчыха* – ад *Ляўчук*, *Макрэньчыха* – ад *Макрэнка*, *Курашыха* – ад *Кураш*) і нават мянушак іх мужоў: *Каніха* – жанчына, муж якой носіць мянушку *Конь Дзеравянны*, *Бараніха* – жанчына, мужа называюць мянушкай *Баран* за ўпартасць) [1, 122].

Адзінкавымі ў нашым матэрыяле з'яўляюцца прыклады, у якіх ужыты імёны гістарычных асоб – кіраўнікоў дзяржаў, палкаводцаў, палітычных дзеячаў. Так, у фразеалагізме *помніць цара Батуру* 'вельмі даўні, стары': – *Якія ў вас тут даўнія могілкі!* – *Ой, дзеткі, гэта кладзбішча помніць цара Батуру* (аграгарадок Бачэйкава, вёска Буй, Бешанковіцкі раён) *Батура* – зменены варыянт прозвішча польскага караля і князя Вялікага Княства Літоўскага Стэфана Баторыя (1533–1586).

Даследчык фразеалогіі Гродзеншчыны М.А. Даніловіч прыводзіць наступны варыянт гэтага фразеалагізма: *помніць караля Батораго (Батуру)* 'стары, даўні, адвечны' [3, 81]. Відавочна, што ўстойлівыя выразы маюць агульнае значэнне і адрозніваюцца кампанентамі *цар* – *кароль*, таму могуць быць аднесены да лексічных варыянтаў.

У рэгіянальным фразеалагізме *адзецца як Зызля* 'апануцца без густу': *Ці бачыла ты Марынку, Сідараву ўнучку? Яна і сёння адзетая як Зызля* (горад Міёры, Міёрскі раён) не ўяўляецца магчымым аднясенне оніма *Зызля* да пэўнага тыпу антрапанімных адзінак – уласнага асабовага імя, прозвішча, мянушкі.

Выраз *прапасці як Платонаў боб* ужываецца пры апісанні дрэннага ўраджаю: *Сёлета пасеяў пшаніцу, а з-за дажджоў і халаднага лета прапала яна як Платонаў боб* (вёска Янкавічы, Расонскі раён).

На тэрыторыі Віцебшчыны зафіксаваны фразеалагізмы, у склад якіх уваходзяць кінонімы – мянушкі сабак. Разгледзім іх больш падрабязна:

насіцца як Найда 'хутка рухацца ў розныя бакі, мітусіцца': *Што ты носішся як Найда? Спыніся, пагавары з людзьмі!* (вёскі Лапыры, Мардахі, Дубровенскі раён). Фразеалагізм звязаны з рэальным сабакам па мянушцы Найда, што быў у аднай з жыхарак вёскі Лапыры, які не любіў сядзець на ланцугу, часта рваў яго і бегаў па вёсцы;

аддалжыць вочы ў Шарыка – ужываецца ў сітуацыі, калі звяртаюцца да таго, перад кім адчуваюць сорам: *І як цяпер на вуліцу выйсі? Сорамна! Хоць ты аддалжы вочы ў Шарыка* (вёска Вугальнікі, Міёрскі раён).

Апошні з прыкладаў па складзе і па семантыцы суадносіцца з вядомым выразам *у сабакі вачэй (вочы) пазычаць (пазычыць)*, які прыводзіцца ў слоўніку

І.Я. Лепешава з афарбоўкай *размоўны, неадабральны*, ужываецца пры дзейніку са значэннем асобы, мае значэнне ‘траціць сумленне, сорам, набірацца нахабнасці’ [7, 134]. У рэгіянальным варыянце слова *сабака* заменена на *Шарык* (адна з найбольш распаўсюджаных мянушак сабак). Кінонім у рэгіянальным фразеалагізме валодае высокай ступенню дэсемантызацыі і апелятывацыі, нягледзячы на тое, што з’яўляецца ўласным імем.

Даследчыкі называюць некалькі ступеняў дэсемантызацыі і апелятывацыі ўласных імён пры ўтварэнні фразеалагізмаў. Так, з улікам характару генетычнай сувязі анамастычнага кампанента з дэнататам выдзяляюць наступныя тыпы фразеалагізмаў (градацыя ажыццяўляецца ў напрамку павелічэння ступені дэсемантызацыі оніма) [10, 8]:

1) фразеалагізмы з уласным імем, якое генетычна звязана з канкрэтным дэнататам – страчаным або рэальна існуючым: (жыць) *як Адам у раю* ‘прывольна, раскошна, без турбот і клопатаў (жыць)’; у нашым матэрыяле ў гэтую групу, відаць, варта аднесці тры выразы – *як Будрэвіч з Будрэвічыхай*, *як у Бэркі на заводзе*, *помніць цара Батуру*;

2) фразеалагізмы з прыналежным прыметнікам, які набывае канатацыі сацыяльнага, ацэначнага характару: *юдаў пацалунак* ‘зdraдніцкі ўчынак пад маскай добрамыслівасці, сяброўства’;

3) фразеалагізмы з уласным імем, якое набывае функцыю абагульнення: з *Богам Параска* – вокліч пажадання шчаслівай дарогі; у нашым матэрыяле ў гэтую групу мы аднеслі выраз *аддалжыць вочы ў Шарыка*;

4) фразеалагізмы са страчанай першапачатковай вобразнасцю: *кануць у л(л)ету* ‘бясследна знікнуць, назаўсёды аказацца забытым’; у нашым матэрыяле ў названую групу намі ўключаны прыклады *адзецца як Зызля*, *прапасці як Платонаў боб*.

У прааналізаваным матэрыяле найбольшую каштоўнасць уяўляюць безэквівалентныя рэгіянальныя фразеалагізмы, што абазначаюць паняцці, не ахопленыя ў літаратурнай мове фразеалагічнай намінацыяй (*як у Бэркі на заводзе*, *як Будрэвіч з Будрэвічыхай*). Такія адзінкі – неад’емная частка дыялектнай мовы, яе каштоўны здабытак, які дазваляе захаваць у памяці пэўныя падзеі, звязаных з імі людзей, ацаніць паводзіны чалавека па шкале “добра – кепска”, “норма – не норма”.

Нельга не пагадзіцца з Н.А. Леўчанкай, што “ўласна фразеалагічныя дыялектызмы з’яўляюцца нацыянальна-культурна маркіраванымі і валодаюць вялікай інфармацыйнай каштоўнасцю” [10, 14]. Адною з асноўных прычын утварэння рэгіянальных фразеалагізмаў даследчыца называе неабходнасць задаволіць экспрэсіўна-выяўленчыя патрэбы мовы [10, 14].

Літаратура

1. Беларуская антрапанімія: вучэбны дапаможнік / Г.М. Мезенка (наук. рэд.) [і інш.]. – Віцебск: УА «ВДУ імя П.М. Машэрава», 2009. – 254 с. – Рэжым звароту: https://rep.vsu.by/bitstream/123456789/2378/5/Беларуская_антрапанімія.pdf. – Дата звароту: 10.02.2023.
2. Буракова, М.У. Анамастыка, тэрміналогія і фразеалогія: вучэб.-метадыч. дапам. / М.У. Буракова, В.А. Ляшчынская. – Мінск: РІВШ, 2011. – 166 с.
3. Даніловіч, М.А. Лінгвістычнае краязнаўства Гродзеншчыны: дапам. / М.А. Даніловіч. – Гродна: ГрДУ, 2008. – 227 с.
4. Даніловіч, М.А. Слоўнік дыялектнай фразеалогіі Гродзеншчыны / М.А. Даніловіч. – Гродна: ГрДУ, 2000. – 267 с.
5. Дзядова, А.С. Чалавек у лютэрку беларускай фразеалогіі і парэміялогіі: манаграфія / А.С. Дзядова. – Віцебск: ВДУ імя П.М. Машэрава, 2013. – 161 с. – Рэжым звароту: <https://rep.vsu.by/handle/123456789/3208>. – Дата звароту: 04.02.2023.

6. Лепешаў, І.Я. Фразеалагічны слоўнік беларускай мовы / І.Я. Лепешаў. У 2 т. Т. 1. А – Л. – Мн.: БелЭн, 1993. – 590 с.
7. Лепешаў, І.Я. Фразеалагічны слоўнік беларускай мовы / І.Я. Лепешаў. У 2 т. Т. 2. М – Я. – Мн.: БелЭн, 1993. – 607 с.
8. Лепешаў, І. Я. Фразеалогія сучаснай беларускай мовы: вучэб. дапам. для філал. фак. ВНУ / І.Я. Лепешаў. – Мінск: Вышэйшая школа, 1998. – 271 с.
9. Лепешаў, І.Я. Этымалагічны слоўнік фразеалагізмаў / І.Я. Лепешаў. – Мн.: Народная асвета, 1981. – 160 с.
10. Леўчанка, Н.А. Фразеалагізмы з кампанентам-онімам у сучаснай беларускай мове: структура, семантыка, утварэнне: аўтарэф. дыс. ... канд. філал. навук: 10.02.01 / Н.А. Леўчанка; ДНУ “Цэнтр даследаванняў беларускай культуры, мовы і літаратуры Нацыянальнай акадэміі навук Беларусі”. – Мінск, 2020. – 27 с. – Рэжым звароту: https://vak.gov.by/sites/default/files/2020-10/аўтарэферат_0.pdf. – Дата звароту: 14.02.2023.
11. Ляшчынская, В.А. Сучасная беларуская мова: фразеалогія: вучэб. дапам. / В.А. Ляшчынская. – Мн.: РІВШ, 2010. – 228 с.
12. Рэгіянальны слоўнік Віцебшчыны: у 2 ч. / Л.І. Злобін (рэд.) [і інш.]. – Віцебск: УА “ВДУ імя П.М. Машэрава”, 2012. – Ч. 1. – 304 с. – Рэжым звароту: <https://rep.vsu.by/bitstream/123456789/14704/1/ГотовоеЧ.1.pdf>. – Дата звароту: 10.02.2023.
13. Рэгіянальны слоўнік Віцебшчыны: у 2 ч. / склад.: Г.К. Семанькова, Т.А. Грачыха, А.С. Дзядова [і інш.]; пад рэд. А.С. Дзядовой. – Віцебск: ВДУ імя П.М. Машэрава, 2014. – Ч. 2. – 358 с. – Рэжым звароту: <https://rep.vsu.by/handle/123456789/14042>. – Дата звароту: 10.02.2023.

Т.И. Синкевич

Витебский государственный университет имени П.М.Машерова

e-mail: sintat@ibox.ru

УДК 811.161.1'373.

РЕПРЕЗЕНТАЦИЯ ЛЕКСЕМЫ ВОЛК В ЛИМНОНИМИИ ВИТЕБЩИНЫ

Ключевые слова: *лимноним, языковая картина мира, ареал, миф, лексема, символ, культура, номинация, лингвогеография.*

В статье рассматриваются и анализируются названия озер, в основу номинации которых легла лексема волк. На основе семантических и количественных параметров устанавливаются особенности лингвогеографического представления лимнонимов с лексемой волк в разных регионах Беларуси. Выявляются ареалы наибольшей концентрации анализируемых единиц, производится их сопоставительный анализ и устанавливаются особенности функционирования названий в каждом регионе.

T.I. Sinkevich

Vitebsk State University named after P.M. Masherov

REPRESENTATION TO THE LEXEME WOLF IN THE LIMNONYM OF BELARUS

Key words: *lymph, language picture of the world, range, myth, lexeme, symbol, culture, nomination, linguogeography.*

The article discusses and analyzes the names of lakes, the basis of the nomination of which was the lexeme wolf. Based on semantic and quantitative parameters, the features of the linguogeographic representation of limnonyms with a lexeme wolf in different regions of Belarus are established. The areas of the greatest concentration of the analyzed units are identified, their comparative analysis is performed and the features of the functioning of the names in each region are established.